

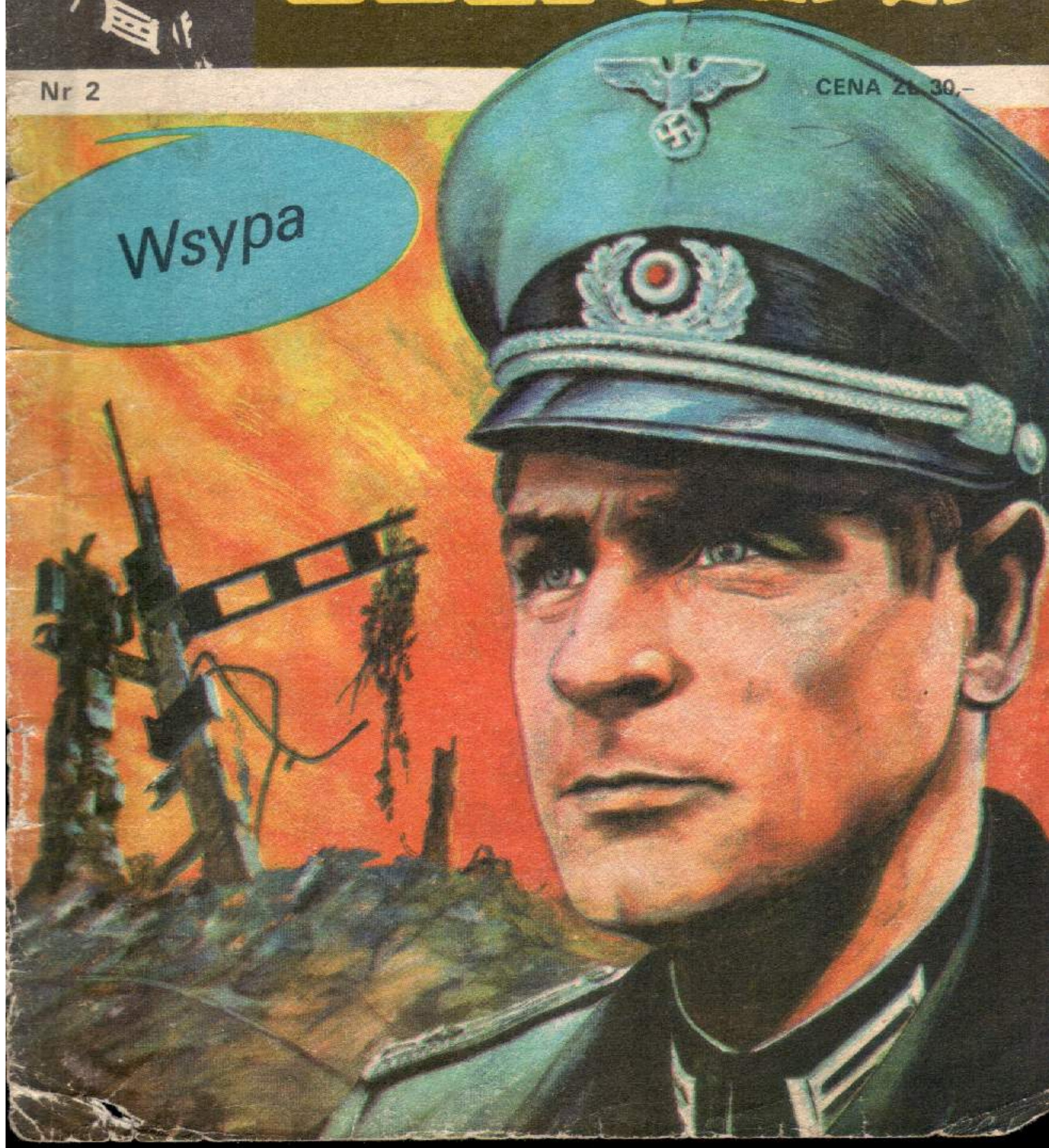

KAPITAN KLOSS

Nr 2

CENA ZŁ 30,-

Wsypa

KRONIKA WOJNY 1939–1945

Niemiecka agresja na Francję, Belgię, Holandię i Luksemburg – 10.05.–17.06.1940 r. – oznaczona kryptonimem „Fall Gelb” została wykonana wg planu zawartego w wytycznych Hitlera do prowadzenia wojny z 9.10.1939 r. Termin rozpoczęcia działań zaplanowany początkowo na 12.11.1939 r. kilkakrotnie zmieniano. Niemcy skoncentrowali do uderzenia 116 dywizji, w tym 11 pancernych, 6 zmotoryzowanych i 1 kawalerii, około 2600 czołgów i 3000 samolotów, formując te siły w trzy grupy armii A, B i C. Rozwinięte do działań obronnych wojska alianckie (Francuzi, Anglicy, Belgowie, Holendrzy, Polacy) liczyły łącznie 115 dywizji, w tym 3 pancerne, 3 zmotoryzowane i 5 kawalerii, ponad 3000 czołgów i 1300 samolotów.

Francuzi, spodziewając się powtórzenia planu Schlieffena z 1914 r., oczekiwali głównego uderzenia na północnym skrzydle frontu i tam skupili swe główne siły. Tymczasem Niemcy rozwinęli na północnym skrzydle grupę armii B, której powierzyli drugorzędne zadanie opanowania Belgii i Holandii. Główne zadanie wykonywała niemiecka grupa armii A działająca na odcinku między Akwizgranem, a południową granicą Luksemburga. Miała ona przełamać front na południowej granicy Belgii i Luksemburga, sforsować Mozę, a następnie szybkimi związkami pancernymi i zmotoryzowanymi uderzyć łukiem na Sedan, Bulogne, odcinając północną grupę wojsk sprzymierzonych. Na południu działała grupa armii C wiążąca siły francuskie wzdłuż linii Maginota. W ten sposób na główne zgrupowanie wojsk sprzymierzonych w północnej Francji został zastawiony potrzask, którego zamknięcie polegało na zmasowanym użyciu wojsk pancernych i lotnictwa. Dysponując większą ilością czołgów i do tego lepszych jakościowo Francuzi mieli możliwość skutecznego przeciwdziałania planowi niemieckiemu. Mimo to, szybkim i głębokim działaniom manewrowym wroga przeciwstawili oni obronę pasywną, a siły pancerne i lotnicze, w przeciwieństwie do Niemców, rozproszyli, dzieląc je na drobne pododdziały i grupy.

Ofensywa rozpoczęła się 10.05.1940 r. wtargnięciem Niemców do Holandii, Belgii i Luksemburga. W Holandii, której siły zbrojne nie były zmobilizowane, ważniejsze punkty strategiczne zostały opanowane przez desanty lotnicze. Po pięciu dniach walki, 15.05. Holandia skapitulowała. Do Anglii ewakuowano jedynie flotę handlową – również królowa Wilhelmina i rząd schronili się w Londynie.

Belgowie byli lepiej przygotowani do obrony. Dysponowali zmobilizowaną armią i zawczasu przygotowanymi pozycjami obronnymi opartymi o kanał Alberta, rzekę Mozę, stare twierdze: Namur, Liege i fort Eben Emael oraz pozycją między Namur i Antwerpią, która osłaniała bezpośrednio Brukselę. Niemcy przełamali pierwszą linię obrony przy pomocy kombinowanego uderzenia wojsk pancernych i desantu powietrznego na fort Eben Emael zdobywając 13.05. Liege. Do Belgii wkroczyły oddziały francuskie i angielskie jednak Niemcom udało się sforsować Mozę i przerwać front między Namurem i Sedanem. Związki pancerne ruszyły na zachód a za nimi w powstały wylom wlewały się masy niemieckiej piechoty. 19.05. niemieckie czołgi osiągnęły rzekę Sommę pod Amiens. Naczelny dowódca wojsk sojusznich gen. M. Gamelin, który był zdania, że należy najpierw zatrzymać nieprzyjaciela zamiast okrążyć i odciąć włamujące się związki pancerne, został odwołany i zastąpiony przez gen M. Weyganda. Sytuacja była już jednak krytyczna. Niemieckie wojska pancerne osiągnęły 21.05. wybrzeże Cieśniny Kaletańskiej pod Abbeville rozcinając siły aliantów na dwie części i zamykając pierścień okrążenia wokół północnej grupy wojsk i brytyjskiego korpusu ekspedycyjnego. Próby przecięcia niemieckiego korytarza pancernego nie dały rezultatu i okrążone wojska rozpoczęły akcję ewakuacyjną do Anglii przez jedyny port w tym rejonie – Dunkierkę. 28.05. król Belgów Leopold III podpisał akt kapitulacji. Armia belgijska skapitulowała odsłaniając skrzydło Anglików. 31.05. skapitulowały dwa korpusy francuskie otoczone pod Lille. 4.06., mimo aktywnych działań niemieckiego lotnictwa bombowego, odpłynęły z Dunkierki ostatnie angielskie i francuskie transporty ewakuacyjne. W ten sposób, kosztem wielkich strat angielskiej i francuskiej marynarki wojennej, uratowano 337 tys. ludzi w tym 225 tys. Anglików i 112 tys. Francuzów. Sprzęt porzucono. Armia francuska straciła w tej fazie działań blisko połowę wszystkich swych sił. 5.06. rozpoczęła się druga faza kampanii, w której Niemcy, nacierając szerokim frontem na południe, przełamali szereg francuskich linii obrony nad rzekami Sommą, Aisne, Sekwaną i Marną i wyszli na zaplecze linii Maginota. 10.06. Włochy wypowiedziały wojnę Francji. Sytuacja nosiła załazki ostatecznej klęski. Niemcy sforsowali Sekwanę na wschód od Paryża. Francuskie dowództwo zużyło wszystkie swe odwody, armie francuskie cofały się i nie było już mowy o stworzeniu ciągłego frontu. Paryż ogłoszono miastem otwartym i 14.06. tj. po 35 dniach od rozpoczęcia kampanii, wojska niemieckie wkroczyły do stolicy Francji.

W kampanii francuskiej uczestniczyły też jednostki odbudowanego we Francji (obóz w Coëtquidan) Wojska Polskiego. Z wyjątkiem marynarki wojennej, lotnictwa i kilku kompanii przeciwpancernych, które walczyły od początku, Polacy zostali włączeni do walki dopiero w drugiej fazie kampanii po przełamaniu przez Niemców frontu nad rzekami Sommą i Aisne (5–9.06.). 10 Brygada Kawalerii Pancernej gen St. Maczka walczyła w Szampanii (m.in. o Montbard), Dywizja Grenadierów gen. Ducha w Lotaryngii (m.in. pod Lagarde), 2 Dywizja Strzelców Pieszych gen. Prugara-Ketlinga w południowej Alzacji (m.in. pod Belfort), a pułk wystawiony przez obóz w Coëtquidan i część sił Samodzielnej Brygady Strzelców Podhalańskich gen. Z. Bohusza-Szyszko po powrocie z Norwegii

W S Y P A

ALE CHECA, DZIADKU! TEN
GLINA POTRACIŁ NIEMIECKIEGO
OFICERA. DOSTANIE MU SIĘ
OD SZWABA.

DOBRCZE MU TAK.
PROWADŹ. MUSIMY
JUŻ IŚĆ DO DENTYSTY.

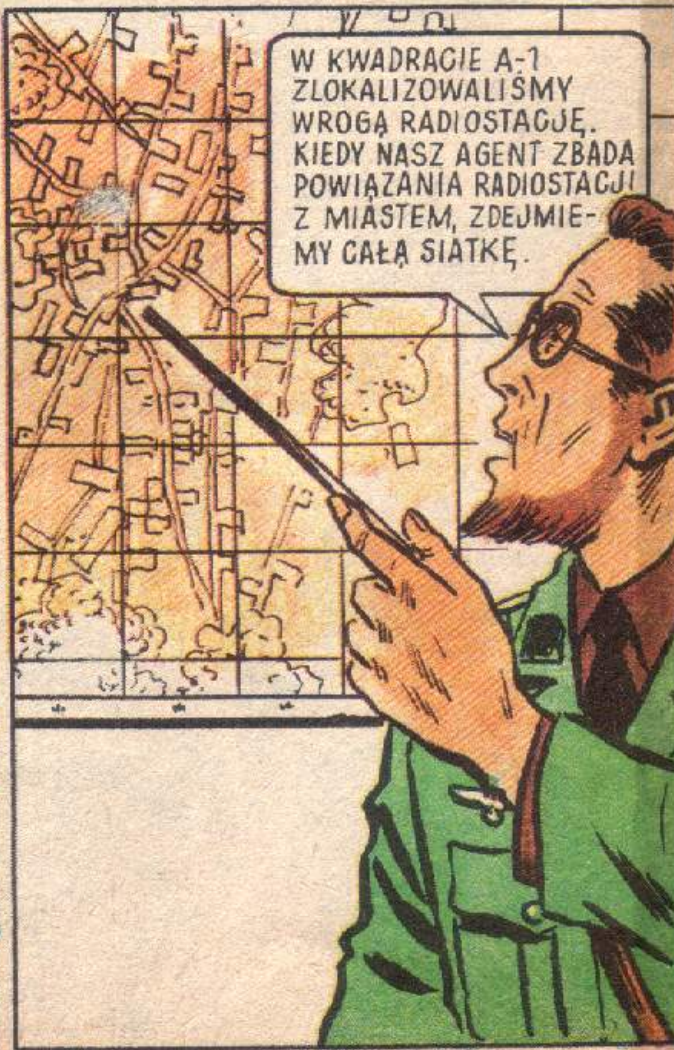
NARADA OFICERÓW NIEMIECKICH.

AKTYWNOŚĆ POLSKICH
BANDYTÓW OSTATNIO
WZROSŁA, SZCZEGÓLNI
W NASZYM REJONIE..
NARESZCIE, KŁOSS!
MYŚLAŁEM JUŻ, ŻE
ABWEHRA NIE
INTERESUJE SIĘ
TEMATEM DZISIEJ-
SZEJ NARADY.

PRZECIWNIE, PANIE
STURMBANNFÜHRER,
ABWEHRA BARDZO SIĘ
TYM INTERESUJE.

W KWADRACIE A-7
ZLOKALIZOWALIŚMY
WROGĄ RADIOSTACJĘ.
KIEDY NASZ AGENT ZBADA
POWIĄZANIA RADIOSTACJI
Z MIASTEM, ZDEJMIEM
CAŁĄ SIATKĘ.

CZYŻBY GEIBEL MÓWIŁ
O RADIOSTACJI BARTKA!?

KONIEC NARADY.

NIE WPADEBYŚ DZISIAJ
WIECZOREM, NA MAŁEGO
POKERKA DO PANI KOBAS?

MOŻE INNYM RAZEM. SZEF
WYZNACZYŁ MI ZADANIE
OCHRONY POLIGONU MUSZÉ,
TAM BYĆ PODCZAS WIECZOR-
NYCH PRÓB STRZELANIA.

ŻAŁUJ, HANS, TO INTERESUJĄCA
OSÓBKĄ I PODAJE DOBRE
TRUNKI.

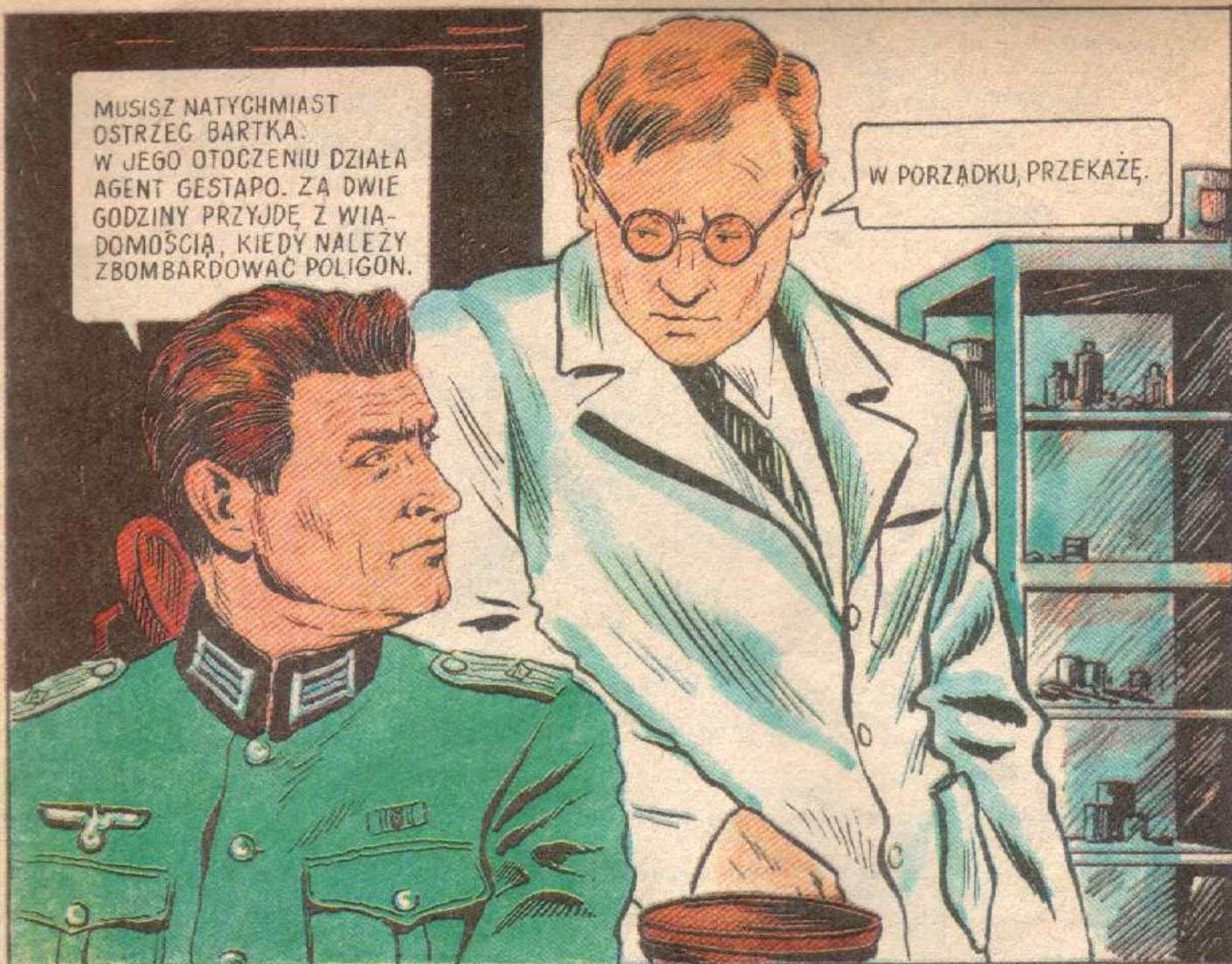

PRZED SKLEPEM ZEGARMISTRZA -
PUNKTEM KONTAKTOWYM.

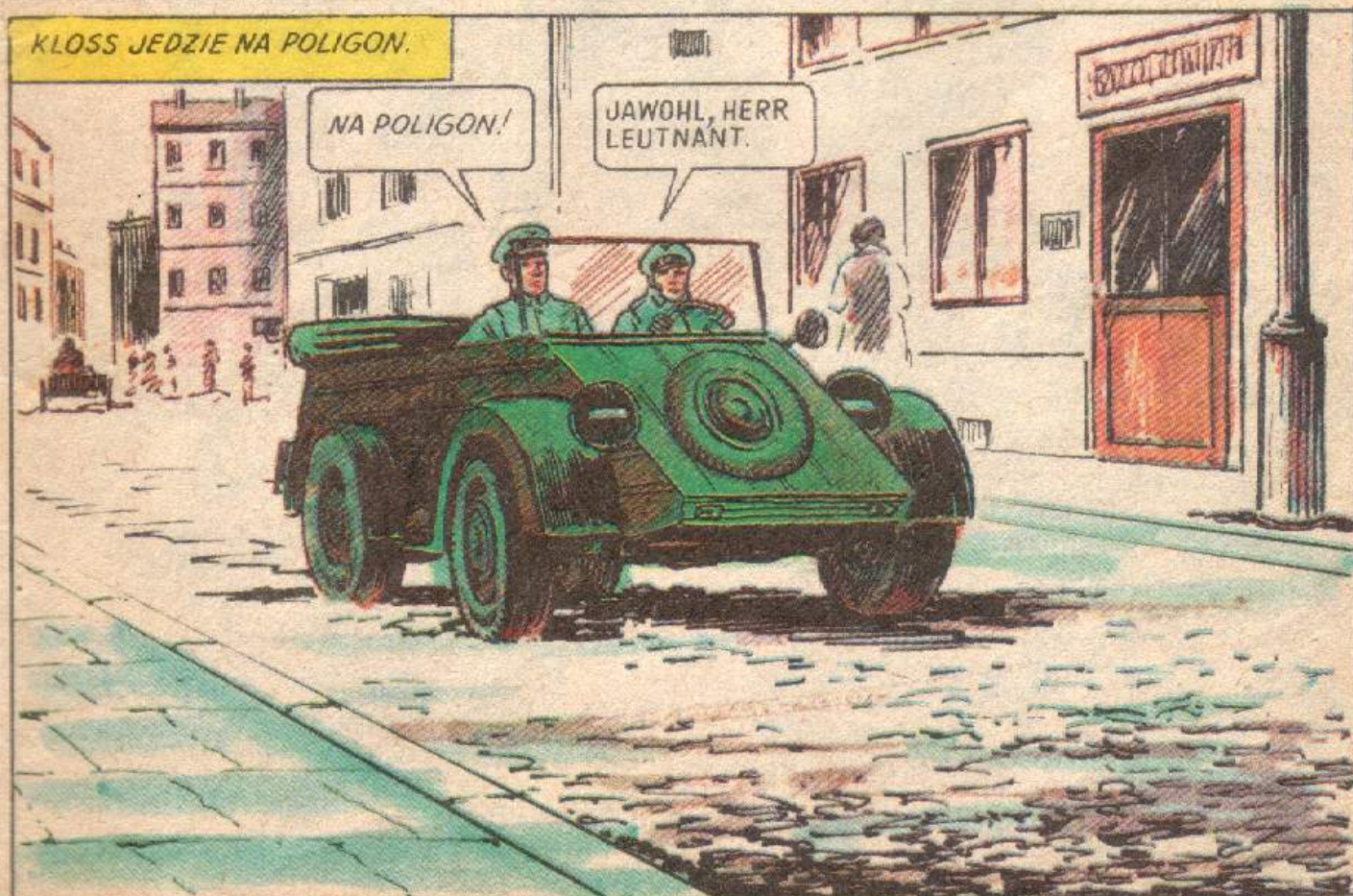

POCZEKALNIA U DENTYSTY.

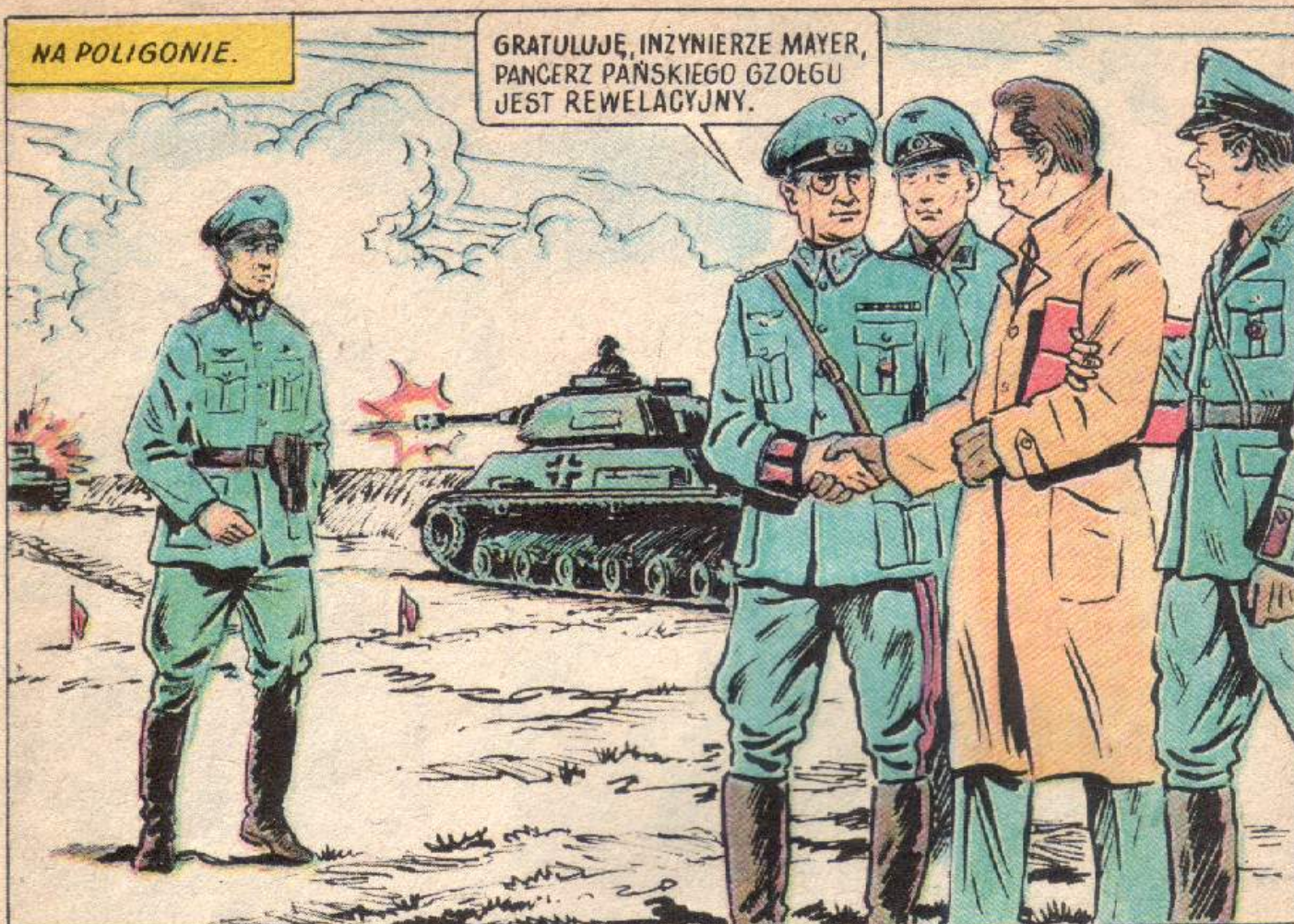

KLOSS JEDZIE NA POLIGON.

NA POLIGONIE.

GRATULUJĘ, INŻYNIERZE MAYER,
PANCERZ PAŃSKIEGO GZOŁGU
JEST REWELACYJNY.

PROSZĘ PRZYJĄĆ
RÓWNIEŻ MOJE GRATU-
LACJE, KIEDY KONIEC
PROB?

DZIŚ DEMONTUJEMY
PROTOTYP,
POJUTRZE ODJEŻ-
DZAMY DO FABRYKI.

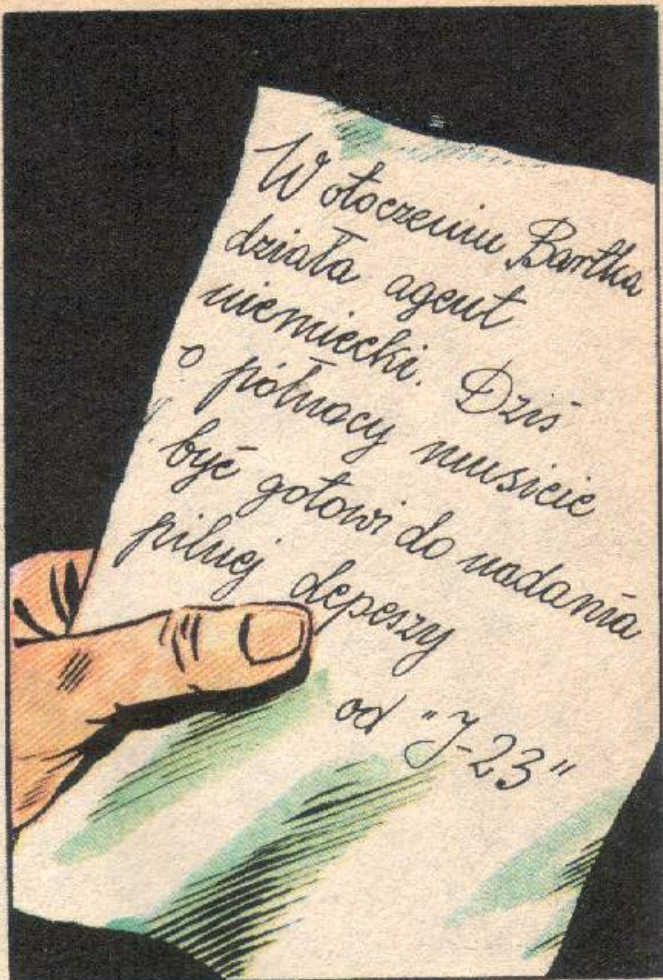
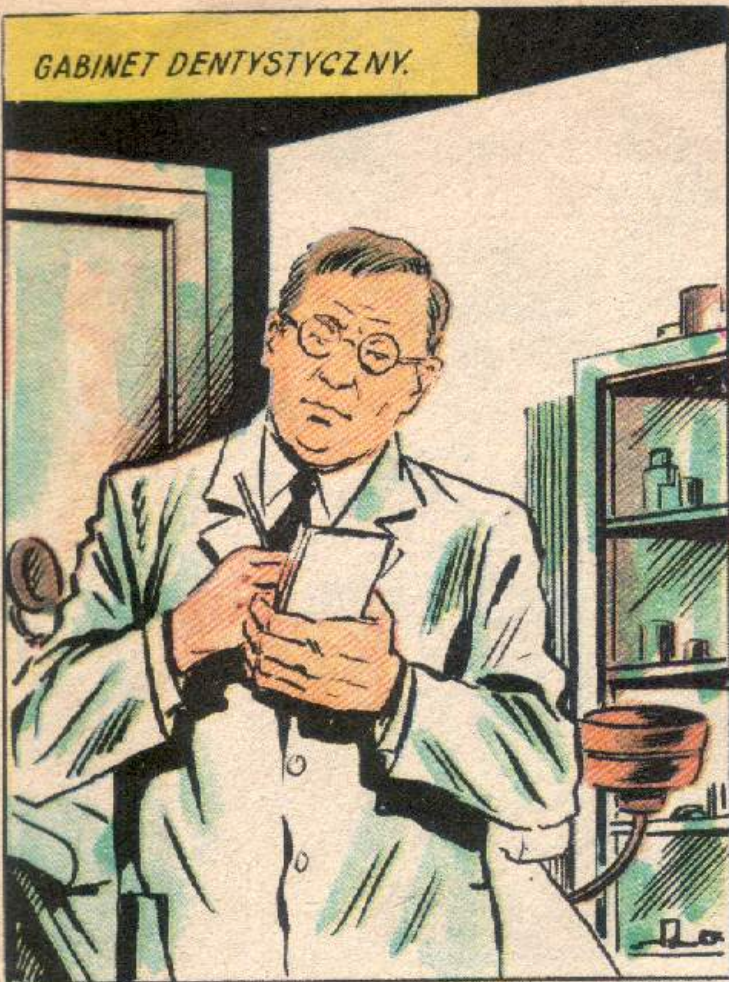

W TYM SAMYM GZASIE.

PROSZĘ GO ŁASKA
DLA BIEDNEGO
INWALIDY.

GABINET DENTYSTYCZNY.

DENTYSTA OWIJA MONETĘ W KARTKĘ
Z NAPISANYM TEKSTEM...

I RZUCA W DÓŁ...
OBSERWUJE TO Z UKRYCIA
TAJNIAK.

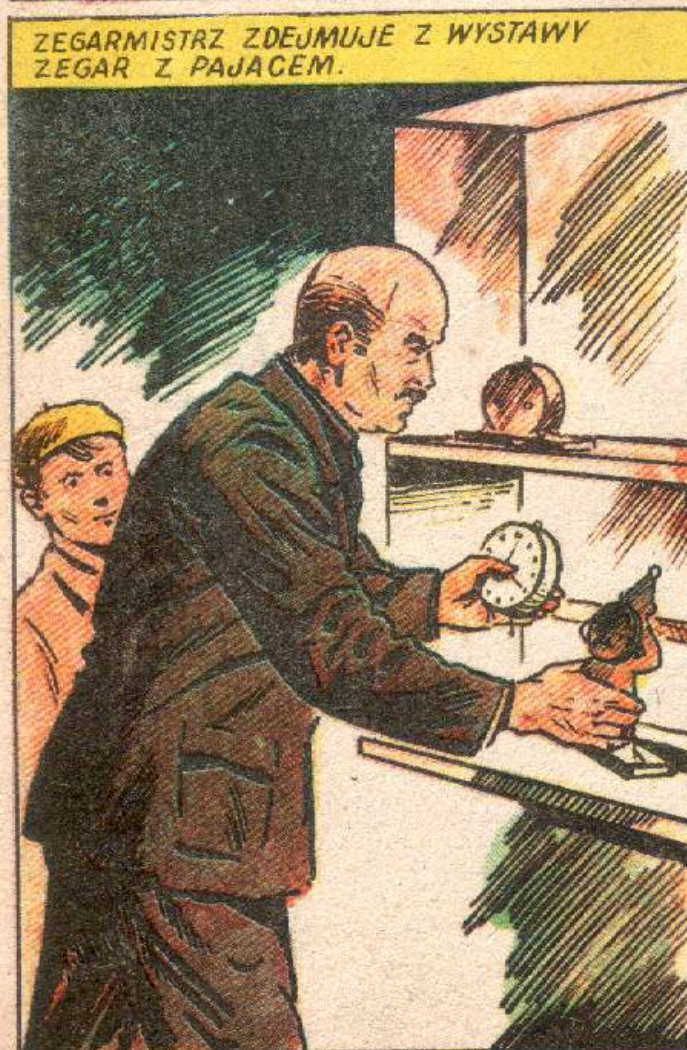

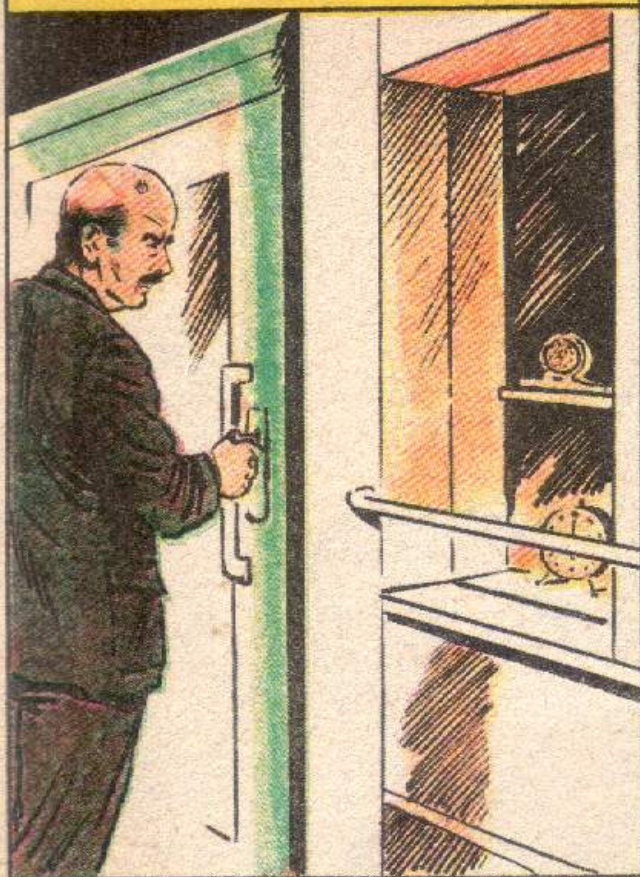

HARMONISTA WKLADA TRUCIZNĘ W USTA.

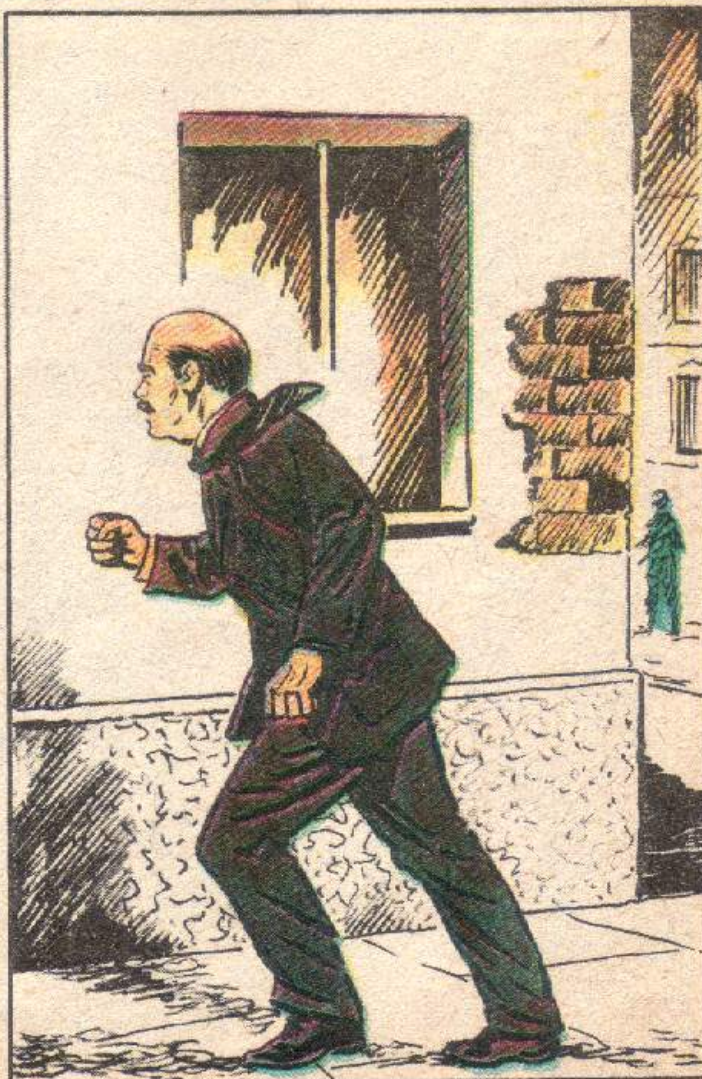

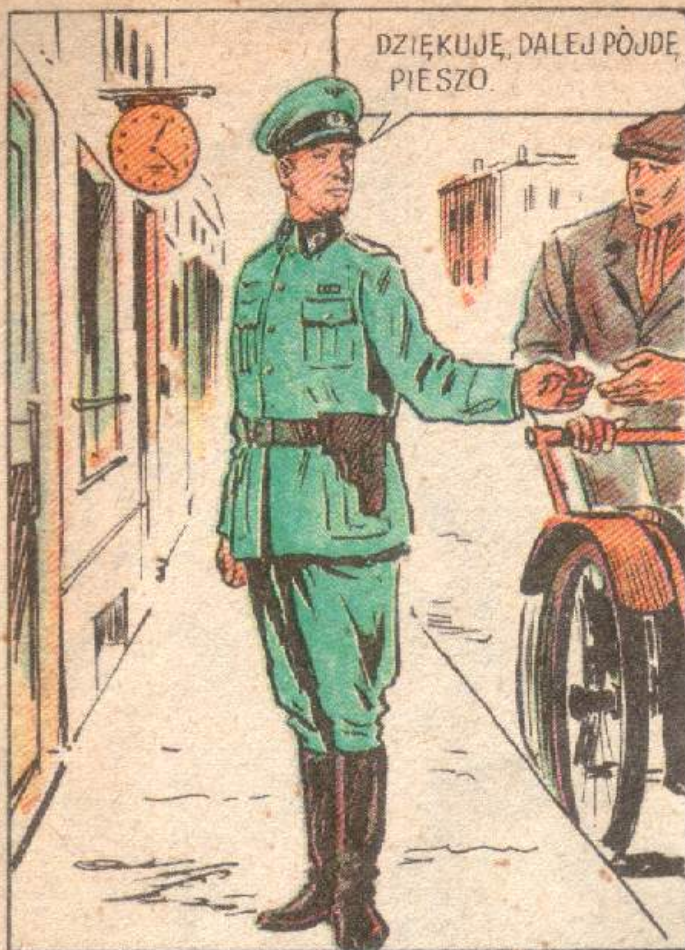

ZEGARMISTRZ WYCHODZI ZE SKLEPU.

GESTAPO WYPROWADZA
ZAARESZTOWANEGO DENTYSTĘ.

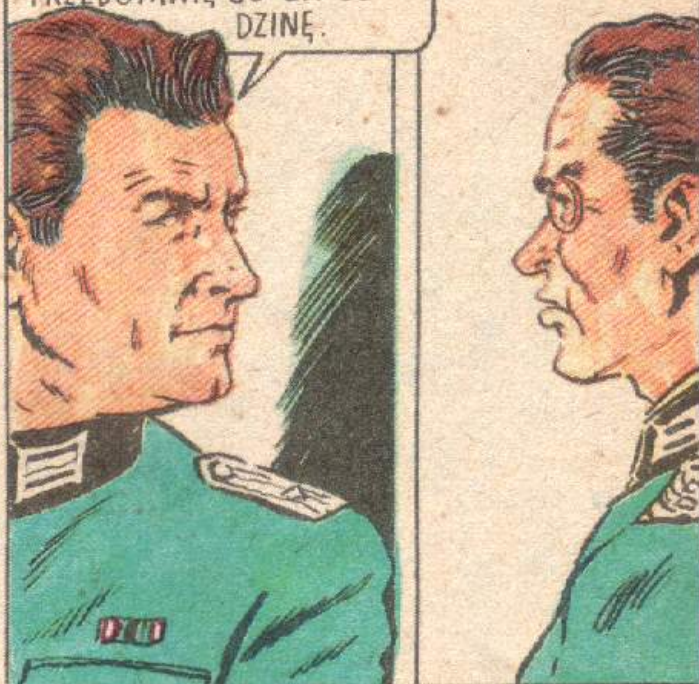
KLOSS W GABINECIE SWEGO SZEFA,
PUŁKOWNIKA REINERA.

GESTAPO TWIERDZI,
ŻE W POBLIZU MIASTA
DZIAŁA WROGA
RADIOSTACJA.

SĄDZI PAN, ŻE MOŻNA
BY ZROBIĆ IM KAWAŁ
I UPREDZIĆ ICH
W LIKWIDACJI
RADIOSTACJI?

TRZEBA BY NAJPIERW
USTALIĆ, CZY ICH INFORMACJE
SĄ ŚCISŁE. MAM PEWIEN
PLAN. JEŚLI PAN POZWOLI,
PRZEDSTAWIĘ GO ZA GO-
DZINĘ.

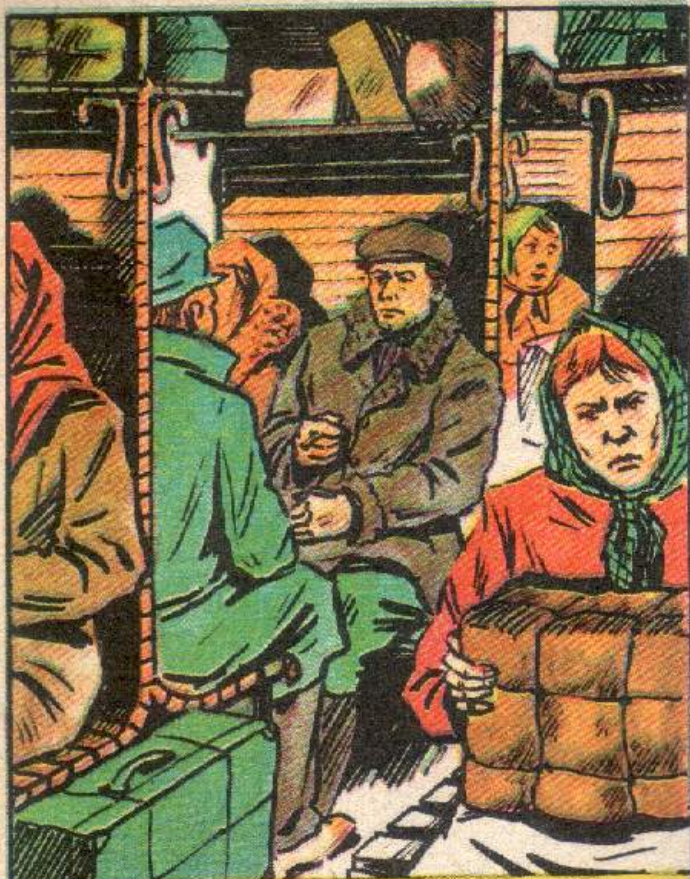

W GABINECIE REINERA W GODZINĘ
PÓŹNIEJ. KLOSS W CYWILNYM UBRANIU.

SPRÓBUJĘ DO NICH DOTRZEĆ,
ZNAM ŚWIETNIE JĘZYK POLSKI.

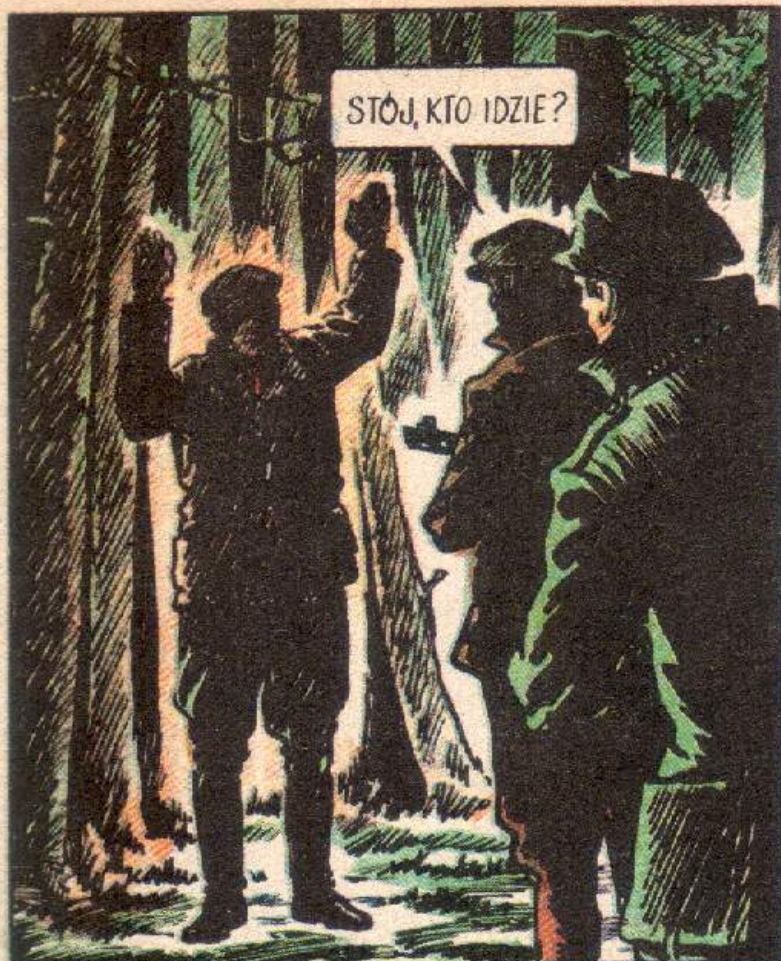
TO WIELKIE RYZY-
KO, KLOSS, ALE
ZGADZAM SIĘ.

KLOSS JEDZIE POCIĄGIEM DO BAZY
ODDZIAŁU PARTYZANCKIEGO BARTKA.

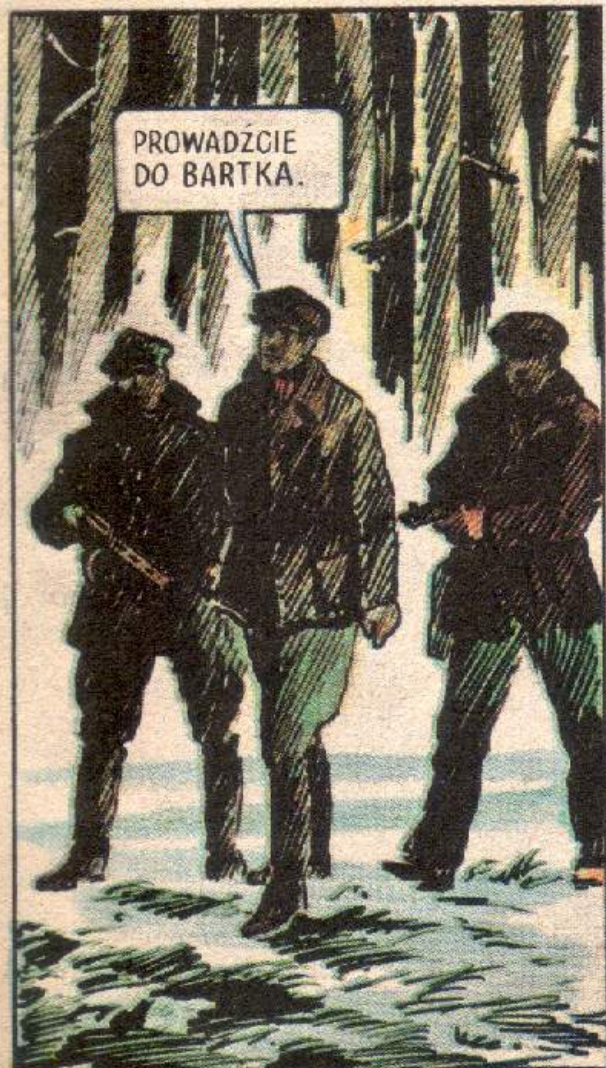

STÓJ, KTO IDZIE?

PRZYGHODZĘ, OD
PANA KOZIOŁA.

W PORZĄDKU,
ZNA HASŁO.

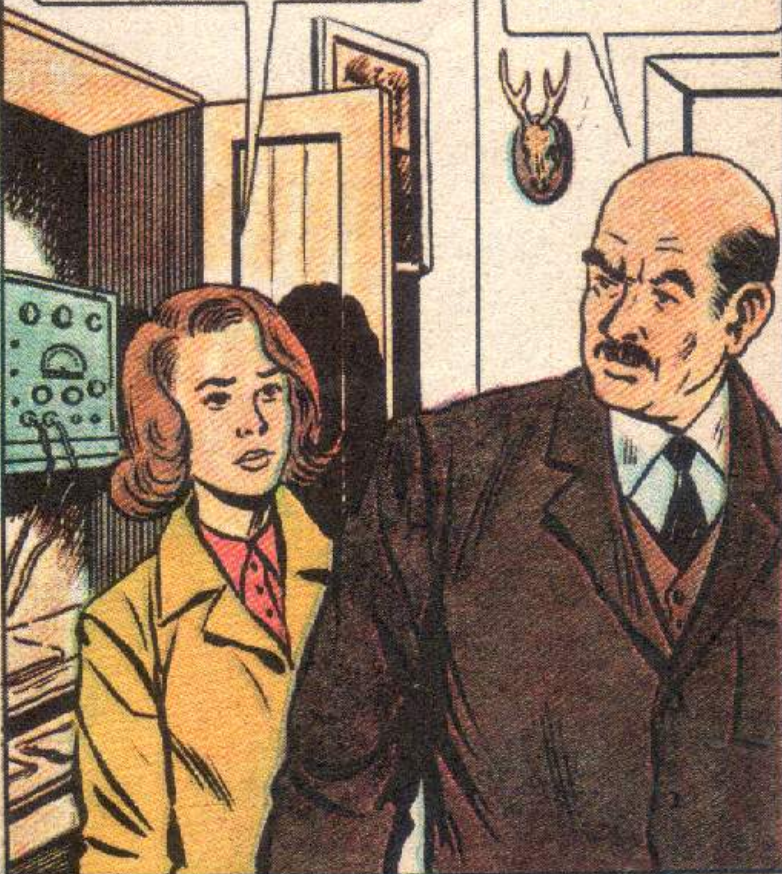

PROWADZCIE
DO BARTKA.

DO LEŚNICZÓWKI - BAZY PARTYZANCKIEJ
PRZYSZEDŁ ZEGARMISTRZ...

WIDZIAŁEŚ, JAK WYPROWA-
DZALI DENTYSTĘ, TAK?

TAK. GO Z MAŁYM?

POKÓJ W LEŚNICZÓWCE.

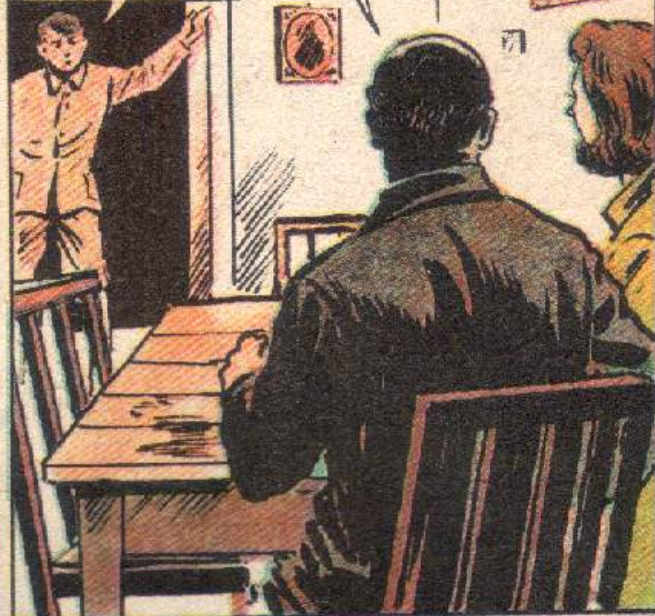
ON MÓWIŁ, ŻE MUSI SIĘ ZOBACZYĆ Z BARTKIEM PRZED POŁNOCĄ, A O POŁNOCY MAMY TERMIN NADAWANIA, CZYŻBY WIEC...

CHCIAŁBYM, ŻEBY BARTEK JUŻ TU BYŁ.

TAM NA GÓRZE SPI SZWAB, POZNAŁEM GO.

USPOKÓJ SIĘ, OPOWIEDZ WSZYSTKO DOKŁADNIE.

CHODŹ, SPRAWDZIMY JEGO DOKUMENTY.

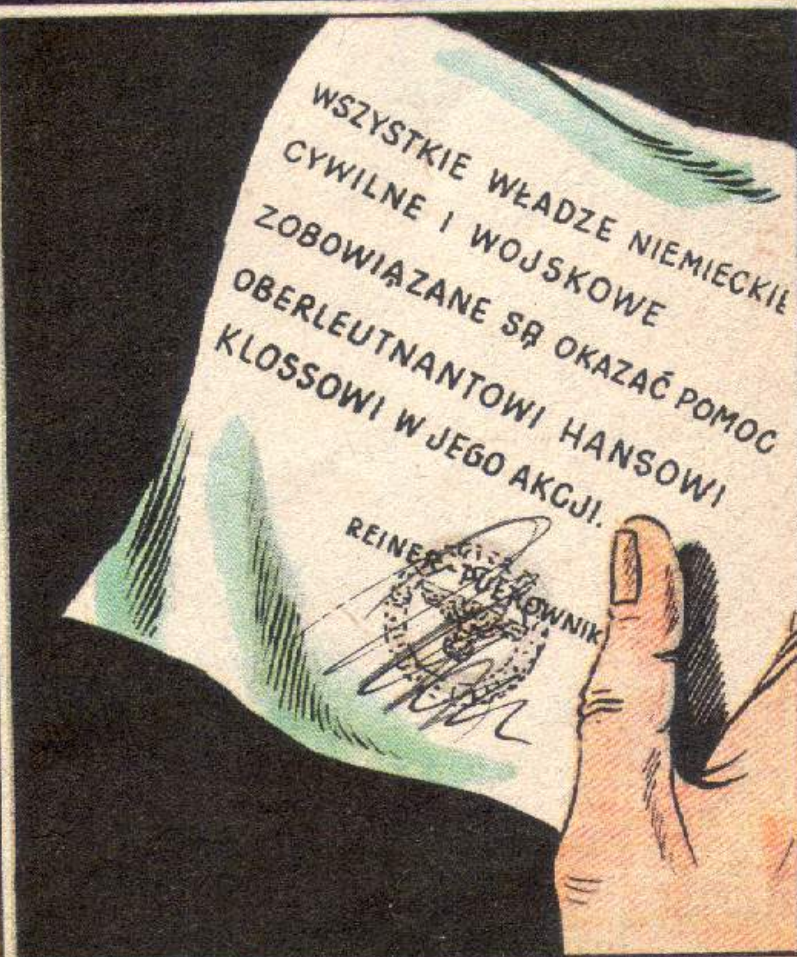
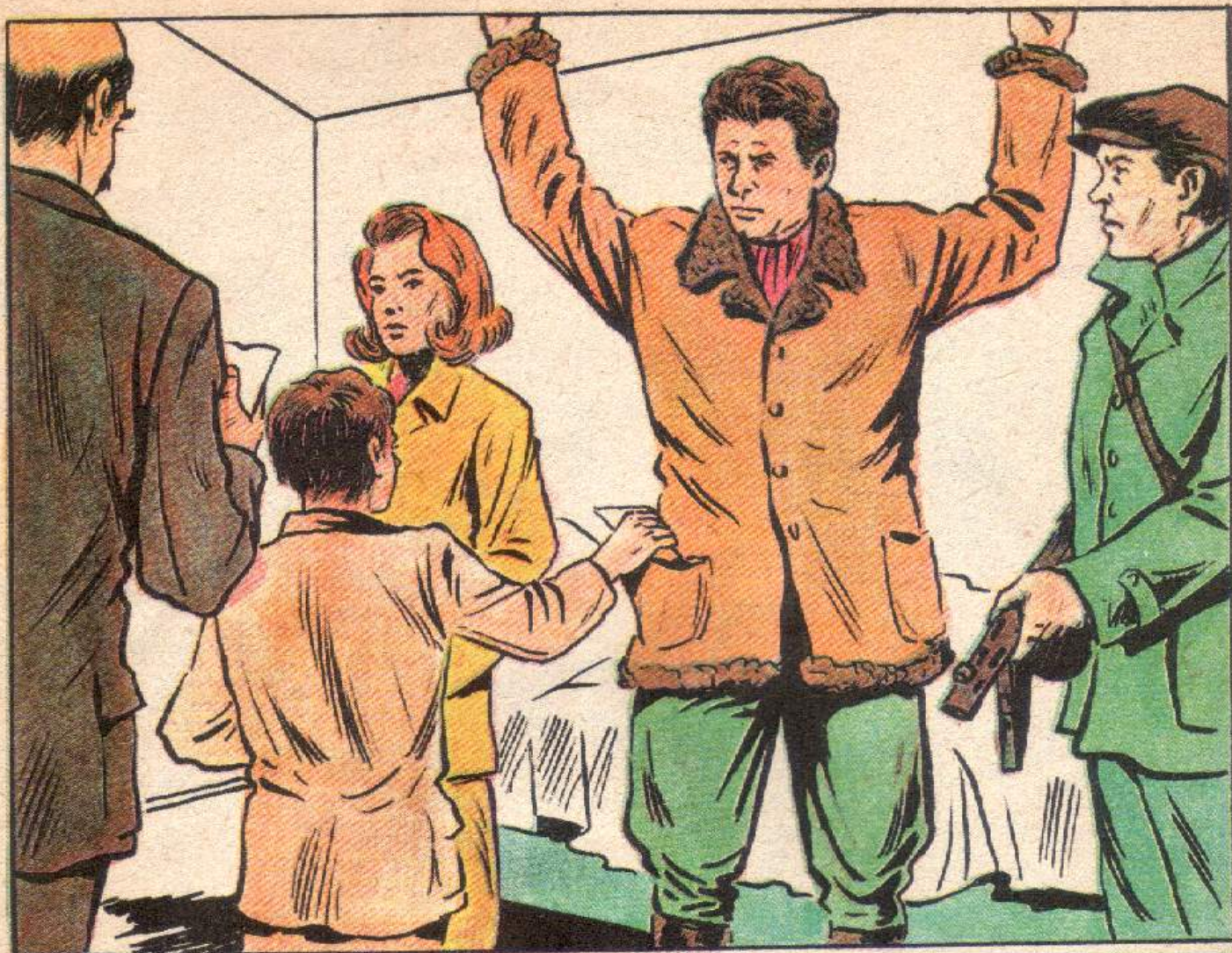

W POKOIKU GDZIE ODPOCZYWAŁ KLOSS.

TO ON, NIE MYŁĘ SIĘ!

NIE MOŻEcie MNIE TERAZ ZABIĆ, POCZEKAJCIE NA BARTKA, BO POZAŁUJĘCIĘ.

JESLI BĘDZIE PAN MILCZAŁ,
KAZĘ PANA ROZSTRZELAC.

POWTARZAM: MUSZĘ
SIĘ WIDZIEĆ Z
BARTKIEM, POŚLIJCIE
PONIEGO.

ZABIERZ GO DO PIWNICY
I PILNUJ JAK OKA
W GŁOWIE.

JA BYM SIĘ TAM ZE
SZWABEM NIE PIEŚCIŁ,
KULKA W ŁEB I PO
KRZYKU.

GABINET GEIBLA W GESTAPO.

Z DENTYSTY NIC
NIE WYDUSIMY.

TRZEBA POCZekać
NA AGENTA, KTÓRY
WSKAZAŁ DENTYSTĘ.
ON TWIERDZI, ŻE MIĘ-
DZY DENTYSTĄ A
RADIOSTACJĄ, KTÓRĄ
ZŁOKALIZOWAŁ,
ISTNIEJĄ POWIĄZANIA.

LEŚNICZÓWKA. DO IZBY WCHODZI LEŚNICZY.

PRZYNIOSŁEM WAM
MLEKO. DLACZEGO
PAN ZWOLNIŁ ZAJĄCĄ?
KOMENDANT BARTEK
BĘDZIE SIĘ GNIEWAŁ.

JA GO
ZWALNIA-
ŁEM?

SKORZYSTAŁ Z TEGO,
ŻE BYLIŚMY ZAJĘCI
TYM NIEMCEM I ZWIAŁ.

MUSIAŁ UCIEC NIEDAWNO,
ZŁAPIEMY GO. TO
PAŃSKI SZWAGIER?

SZWAGIER ALE ŁOBUZ.
HANDLUJE MIESEM, ALE CO
TO ZA HANDLARZ, KTÓRY
UCIEKA I ZOSTAWIA
TOWAR.

PRZED LEŚNICZÓWKĄ.

POWIEDZIAŁEM ŻE NIKO-
MU NIE WOLNO OPUŚCIĆ
LEŚNICZÓWKI... MUSIECIE
TERAZ ZŁAPAĆ TEGO
HANDLARZA.

W PIWNICY.

CO TAK SIĘ GAPISZ NA
ZEGAREK, SZWABIE?
CIEKAW JESTEŚ ILE CI
JESZCZE ŻYCIA ZOSTAŁO?

BARTEK! NARESZCIE!

MUSISZ ODEŚLAĆ JAK
NAJDALEJ Z TEGO
REJONU WSZYSTKICH,
KTÓRZY MNIE WIDZIELI.

A CO Z DENTYSTĄ?

BĄDŹ JUTRO W MIEŚCIE WIECZOREM
Z KILKOMĄ LUDŹMI MÓWIĄCYMI
PO NIEMIECKU. POSTARAJCIE SIĘ
O SAMOCHÓD. MAM PEWIEN
PLAN. ZOBACZYMY SIĘ
U ZEGARMISTRZA.

NASTĘPNEGO DNIA W GMACHU GESTAPO.
BRUNNER PRZESŁUCHUJE DENTYSTĘ.

Z KIM SIĘ KONTAKTO-
WAŁES TY ŚWINIO?

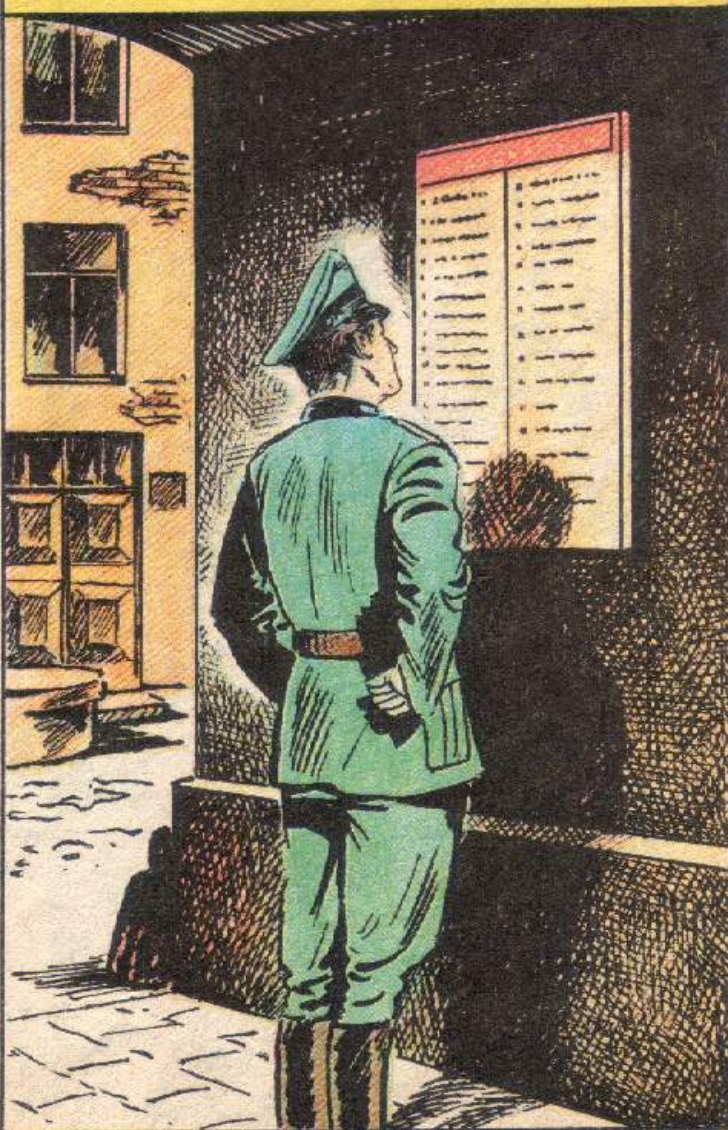

KLOSS WYCHODZI OD BRUNNERA.

BRAMA KAMIENICY, W KTÓREJ MIESZKA ZAJĄC.

KLOSS SPOTKAŁ SIĘ Z ZEGARMISTRZEM
I BARTKIEM.

ZLIKWIDOWAŁEM TEGO
DRANIA. OGŁOŚCIE, ŻE
WYKONALIŚCIE WYROK
ZA ZDRADĘ NARODU.

A COZ DENTYSTĄ?

TU MACIE ADRES KOBASOWEJ.
ZJAWICIE SIĘ, KIEDY WSZYSCY
BĘDĄ JUŻ PIJANI. POSTARAM
SIĘ, ŻEBY DRZWI BYŁY OTWARTE.

W MIESZKANIU PANI KOBAS.

ZA ZWYCIĘSTWO!
ZA FÜHRERA!

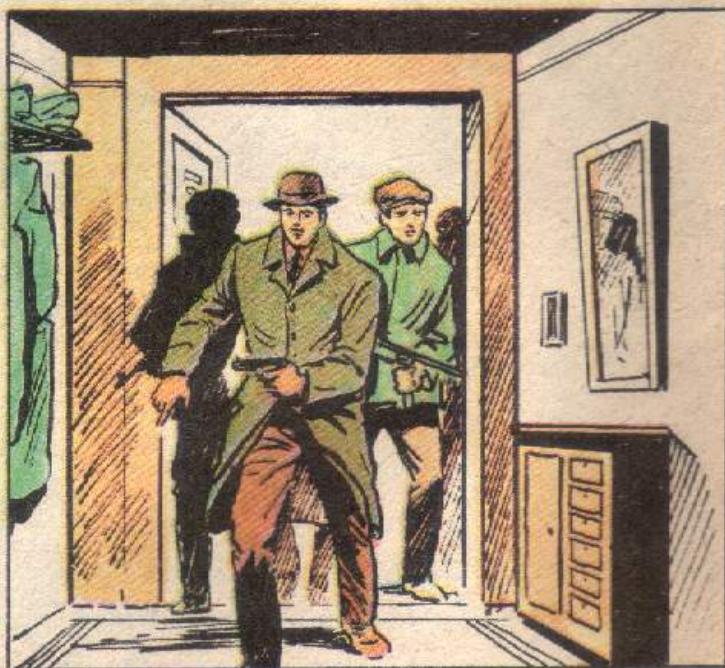
KLOSS W PRZEDPOKOJU OTWIERA DRZWI WEJŚCIOWE.

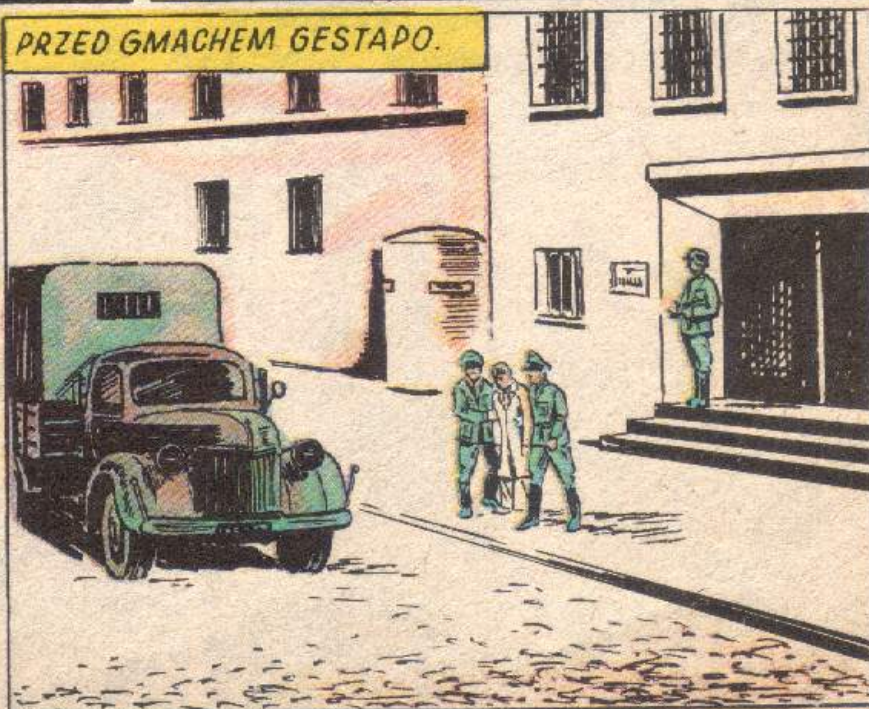

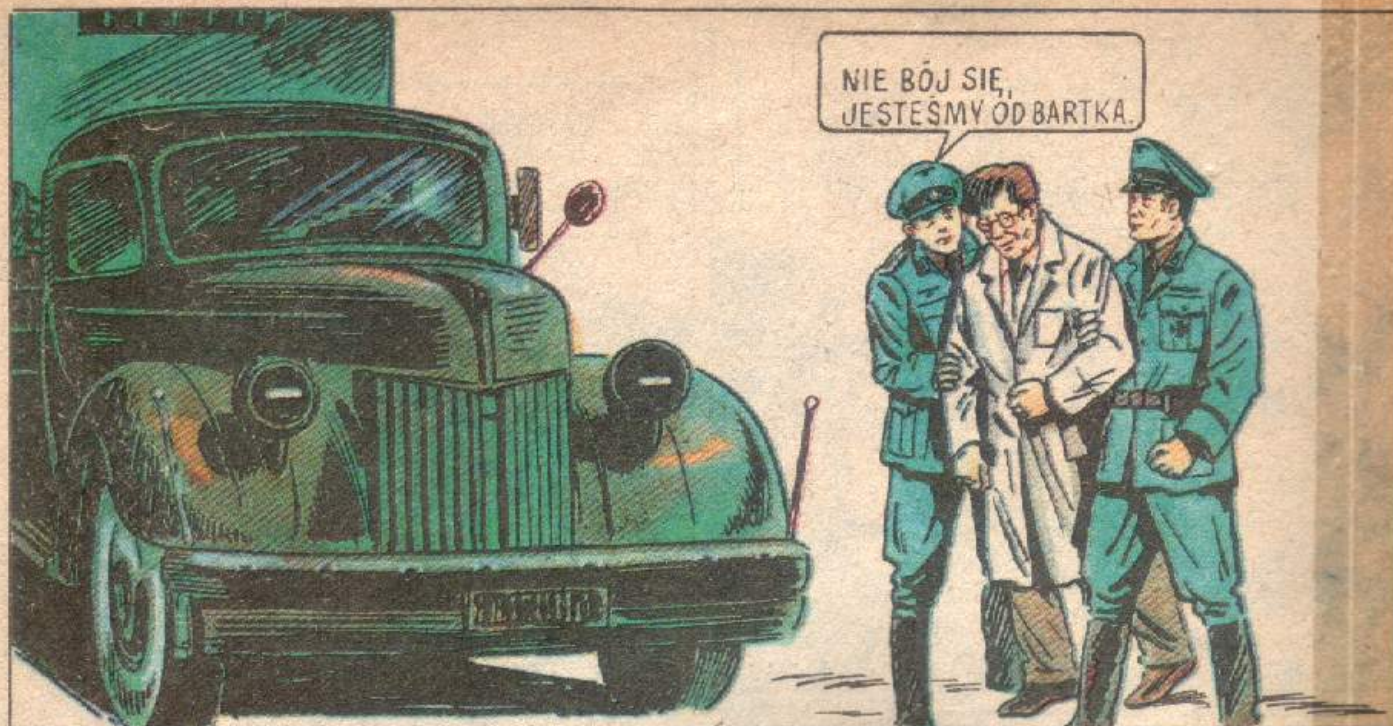
ZATAŃCZYMYSZ?

BARTEK Z PARTYZANTAMI NA SCHODACH.

walczyły w Bretanii (m.in. pod Rennes). Lotnicy polscy w liczbie 136 pilotów walczyli w szeregach 145 Dywizjonu Myśliwskiego „Warszawa” i innych dywizjonów myśliwskich zestrzeliwując 51 samolotów nieprzyjaciela.

Oprócz 2 DSP, która została internowana w Szwajcarii, wszystkie jednostki polskie zostały rozwiązane. Straty Polaków w zabitych i rannych wyniosły ok. 6500 żołnierzy. Ewakuacją na Wyspy Brytyjskie, w której uczestniczyły również jednostki polskiej marynarki objęto około 20 tys. żołnierzy. 16.06. rząd premiera Reinauda podał się do dymisji. Na czele nowego rządu francuskiego stanął marszałek Petain, który 17.06. zwrócił się o zawieszenie broni podpisując je 22.06. z Niemcami, a 24.06. z Włochami. Armia francuska została zdemobilizowana. Francję podzielono na dwie strefy: okupowaną – z Paryżem oraz tzw. wolną – z rządem Vichy. Pokonanie Francji poprawiło znacznie strategiczne i ekonomiczne położenie hitlerowskich Niemiec. We Francji został ustanowiony reżim okupacyjny, lecz naród francuski nie poddał się. Od pierwszych dni okupacji zaczął się rozwijać ruch oporu obejmujący wszystkie warstwy społeczeństwa. Do Londynu udał się gen. Charles de Gaulle, który stanął na czele Wolnej Francji (od 1942 r. Francji Walczącej) i 18.06. wygłosił przez radio apel wzywający naród do kontynuowania walki zbrojnej. Od 24.09.1941 r. organem wykonawczym Wolnych Francuzów był Komitet Narodowy skupiający również część francuskich terytoriów zamorskich i kontynuujący bezkompromisową walkę z Niemcami. Francuska flota wojenna, która po angielskiej, amerykańskiej i japońskiej była czwartą co do wielkości flotą świata – miała zostać – na podstawie umowy o zawieszeniu broni rozbrojona i zdemobilizowana. Mimo zapewnień Petaina, zachodziła obawa, że wpadnie ona w ręce Niemców i Włochów. W chwili kapitulacji jednostki francuskiej floty, które znajdowały się w portach angielskich (2 pancerniki, 4 niszczyciele i ponad 200 innych jednostek) zostały wcielone do sił Wolnej Francji. Podobnie przejęto 1 pancernik, 4 krążowniki i kilka niszczycieli w porcie Aleksandria. 3.07.1940 r. eskadry francuskie bazujące w Mers el-Kebir, Oranie i Dakarze zostały zaatakowane przez flotę i lotnictwo brytyjskie tzw. „Force H” (3 pancerniki, 1 lotniskowiec, 2 krążowniki, 11 niszczycieli) przy czym wiele francuskich okrętów zniszczono lub uszkodzono.

W następnym zeszycie pt. **„Ostatnia szansa”** znajdziecie d.c. kroniki obejmujący okres sierpień 1940 – maj 1941 r. – Bitwa o Anglię i afrykański teatr działań wojennych.

DALSZE PRZYGODY
**KAPITANA
KLOSSA**

*W następnym zeszycie pt.
„OSTATNIA SZANSA”*

**BENITA: OSZUKAŁEŚ MNIE, KLOSS. I JA CIĘ
TEŻ OSZUKAŁAM.
DLA KOGO PRACUJESZ?
MÓW PRAWDĘ, BO ODDAM CIĘ W RĘCE
GESTAPO!...**

**KTO URATUJE KLOSSA?
CZY POLSKI WYWIAD ZDOBEDZIE TAJNE PLANY?
CO STANIE SIĘ Z CÓRKĄ PROF. VON HENNINGA?**

**DOWIECIE SIĘ Z NASTĘPNEGO ZESZYTU PT.
„OSTATNIA SZANSA”**